

3UC 178 | 2010

TERYNGEL & PARTNEŘI

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

JUDr. Jiří Teryngel,
advokát
ČAK reg. č. 1848
Mgr. Richard Němec,
advokát
ČAK reg. č. 11694
JUDr. Michal Říha,
advokát
ČAK reg. č. 12899
Mgr. Kateřina Ryslová,
advokátní koncipientka
ČAK reg. č. 36019

Městskému soudu v Praze
pracoviště Slezská
Slezská 9
120 00 Praha 2

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE	
pracoviště Slezská	
Došlo dne:	26 -08- 2010
krat	příloh
kolky	

Žalobce : Zdeněk Lochman, nar. 25.10.1965, bytem Slezská 70, Praha 3, zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Teryngem, AK, Ke Klimentce 15, 150 00 Praha 5

Žalovaní:

1. Občanské sdružení Kauza3.cz, se sídlem Praha 3, Žižkov, Víta Nejedlého 1547/3, IČ 22680268
2. Občanské sdružení ŽIŽKOV (NEJEN) SOBĚ, se sídlem Pod Lipami 2663/3, 130 OO Praha 3, Žižkov, IČ 265571722

Věc: **Žaloba na ochranu osobnosti s odškodněním za nemajetkovou újmu v celkové výši 100 000 Kč**

Trojmo!

Přílohy: plná moc
osvědčení o registraci DPH
písemnosti uvedené v textu

Soudní poplatek
4 000 Kč zaplacen kolkem

I.

Žalobce je v době podání žaloby místostarostou městské části Praha 3, odpovědným mj. za bytovou politiku.

Důkaz: kopie stránky z Facebooku (příloha 1)
výslechem žalobce

II.

Žalovaný č. 1 je občanským sdružením se sídlem Praha 3, Žižkov, Víta Nejedlého 1547/3, IČ 22680268, jehož hlavním předmětem činnosti je vydávání internetového časopisu KAUZA3.cz. Z webových stránek žalovaného č.1 je zřejmé, že jeho jménem aktivně působí Michal Konvička, Jiří Ptáček, Mirek Trejtnar, kteří jsou členy redakční rady. Žalobci se nepodařilo zjistit, zda jsou statutárním orgánem žalovaného č.1.

Důkaz: výpis z rejstříku ekonomických subjektů ARES – příloha 2
výpis z internetu – Reakce internetového časopisu Kauza3.cz (příloha 3)
výslechem členů redakční rady Michala Konvičky, Jiřího Ptáčka a Mirka Trejtnara, všichni adresa jako sídlo sdružení

III.

Žalovaný č. 2 je občanským sdružením se sídlem Pod Lipami 2663/3, 130 00 Praha 3, Žižkov, IČ 26571722, jehož hlavním cílem činnosti je podle č. V stanov sledovat situaci v oblasti bytové politiky, podporovat spravedlivé řešení požadavků občanů vyplývajících z jejich petičních a jiných aktivit a zasazovat se o ochranu zájmů členů sdružení. Flagrantním příkladem je podle stanov tzv. 4 etapa privatizace obecních bytů v Městské části Praha 3, jehož jednateli jsou Bc. Bohuslava Kočvarová, JUDr. Jiří Lev, Jindřich Vančát, Ing. Jiří Válek, Bc. Matěj Stropnický.

Člen přípravného výboru byl mj. Matěj Stropnický, člen Zastupitelstva MČ Praha 3 za Stranu Zelených, který v rámci sdružení stále aktivně působí.

Důkaz: stejnopis stanov sdružení – příloha 4
stejnopis úvodních stránek s podpisem členů přípravného výboru

IV.

Dne 1.11.2009 uveřejnil internetový časopis Kauza3.cz rozhovor se zakládajícím členem žalovaného č. 2 ing. Válkem rozhovor, v němž mj. uvedl:

„První se proti asociálním a amorálním praktikám při privatizaci bytového fondu veřejně ozvali občané z ulice Pod Lipami na tzv. privatizačních pohovorech dne 16. září 2008 a na zasedání Zastupitelstva Městské části Praha 3 dne 18. září 2008, kde byl poprvé otevřen **případ prapodivné privatizace bytu pana Zdeňka Lochmiana, zástupce starosty odpovědného za privatizaci obecních bytů, v rekonstruovaném cihlovém secesním domu v lukrativní části Vinohrad za 11 800 Kč m², zatímco byty (původně podnikové, které obec získala**

bezúplatným převodem, tj, zadarmo) v panelových domech přes 30 let starých za 27 000 Kč m². Oprávněně proto byly občany kritizovány rozdíly v cenách těchto bytů a neprůhlednost a nespravedlnost privatizace.“

Z tohoto rozhovoru je zřejmé, že občanské sdružení Kauza3.cz a občanské sdružení Žižkov (nejen) sobě mají shodné cíle a navzájem se podporují.

Důkaz: Příloha 5: výtisk internetového časopisu Kazua3.cz – příloha 5

V.

Dne 19.9.2008 uveřejnil žalovaný č. 1 článek pod názvem **Praha 3 prodala byt místostarostovi za hubičku**, lidé z paneláků si připlatí. V článku se mj. uvádí, že *„Pro občany téměř nepochopitelný prodej obecních domů na Žižkově schválili ve čtvrtek i přes protest opozice zastupitelé na Žižkově. Zatímco místostarosta Lochman si může doposud obecní byt v secesním domě koupit za sedmnáct tisíc za metr čtvereční, lidé na janovském sídlišti žijící v třicet let starých panelácích zaplatí až o deset tisíc za metr víc.“*

V souvislosti s titulkem jde o zprávu hrubě zkreslující skutečnost, která má nabudit dojem, že místostarosta koupil byt pod cenou.

Důkaz: stejnopis článku – příloha 6

VI.

Dne 22.9.2008 uveřejnil žalovaný č. 1 článek pod názvem „Někomu dva, někomu nic...“, kde opakuje, že byty v domě, kde bydlí žalobce budou výrazně levnější. Navíc uvádí, že změna trvalého bydliště místostarosty byla ryze účelová a měla mu pomoci privatizovat dva byty.“

V reakci na tento článek přispěvatel Jozífek vložil úvahu, že místostarosta Lochman by měl být vyloučen z ODS, neboť poškozují dobré jméno strany.

Důkaz: stejnopis článku z 22.9.2008 – příloha 7
stejnopis diskusního příspěvku – příloha 8

VII.

Kampaň proti místostarostovi Zdeňku Lochmanovi pokračovala i celý rok 2009.

Tiskové avízo opozičního klubu Strany zelených, podepsané Matějem Stropnickým, aktivistou žalovaného č. 2 zní: **Podmínky privatizace bytů v Praze 3 zůstávají neprůhledné.** Ve zprávě se uvádí, že byty pod gescí Zdeňka Lochman jsou vybírány neprůhledně a místostarosta je ve střetu zájmů.

Důkaz: stejnopis tiskové zprávy – příloha 9

VIII.

S největší pravděpodobností z podnětu žalovaného č. 2 byla uměle rozdmýchaná aféra kolem privatizace bytů komentována i v celostátních sdělovacích prostředcích. Tak na serveru www.ct24.cz byla dne 7.11.2009 uveřejněna zpráva „na Praze 3 panují nejasnosti kolem privatizace bytů. Je tam otištěn i snímek domu, v němž místostarosta bydlí s podtitulkem „**podezřele levný byt** místostarosty Lochmana.“

Důkaz: – stejnopis internetové stránky ze dne 7.11.2009 – příloha 10

IX.

Dne 22.1.2010 uveřejnil žalovaný č. 1 článek pod titulkem „Lochman nebyl odvolán.“ V úvodu se uvádí: „*Místostarosta pro privatizaci bytů, který sám podivně privatizoval již dva byty, nebyl na posledním zasedání zastupitelstva odvolán.*“

Důkaz: stejnopis článku z 22.1.2010- příloha 10

X.

Uvedené tiskové zprávy jsou zčásti pravdu zkreslující a zčásti zcela nepravdivé. Jejich cílem bylo vyvolat aktivitu občanů, směřující k odvolání místostarosty Zdeňka Lochmana.

Svědčí o tom e-mail Jeronýma Janíčka, vedoucího oddělení komunikace a vnějších vztahů, který byl osloven zástupcem žalovaného č. 2 s žádostí o schůzku.

Stejnou skutečnost potvrzuje i Jana Hromádková.

Šlo o akci, související s „podnětem občanů zastupitelství MČ Praha o odvolání zástupce starostky Zdeňka Lochmana, který byl Úřadu MČ doručen 24.11.2009. Rada MČ jej projednala 13.1.2010 a doporučila zastupitelstvu s podnětem nesouhlasit.

Zastupitelstvo s podnětem nesouhlasilo usnesením ze dne 19.1.2010.

Důkaz: stejnopisem mailu Jeronýma Janíčka – příloha 11
stejnopisem mailu Jany Hromádkové - příloha 12
Usnesením Rady MČ ze dne 13.1.2010 s přílohou – podnět k odvolání

- příloha 13
- usnesením Zastupitelstva ze dne 19.1.2010 – příloha 14
- výsledkem Jeronýma Janíčka, adresa bude soudu sdělena dodatečně
- výsledkem Jany Hromádkové – adresa bude sdělena dodatečně, oba je však možno předvolat na adresu Úřadu MČ

XI.

Podle 11 občanského zákoníku fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

V případě veřejně činných osob, které jsou ve zvýšené míře podrobeny kritickým zrakům veřejnosti, se občas právo na ochranu osobnosti může dostat do kolize s právem na svobodu projevu.

Žalobci je znám právní názor, uvedený v rozhodnutí 30 Cdo 2305/2007, kde Nejvyšší soud uvádí:

1. Svoboda projevu je chápána jako jeden ze základních kamenů demokratické společnosti. Svoboda projevu platí nejen pro "informace" nebo "myšlenky", přijímané příznivě či považované za neškodné či nedůležité, ale rovněž pro ty, které jsou nepříjemné, šokují či znepokojují. Svoboda projevu ovšem není bezbřehá. Je omezena jednak chráněnými zájmy podle článku 17 odst. 4 Listiny a jednak ostatními ústavně zaručenými právy a svobodami; v tomto případě vzniká konflikt mezi svobodou projevu ve smyslu článku 17 a právem na ochranu cti a dobré pověsti podle článku 10 Listiny.

Při střetu obou zmiňovaných základních práv, která stojí na stejné úrovni, je třeba s přihlédnutím k okolnostem každého jednotlivého případu pečlivě zvážit, zda jednomu právu nebyla nedůvodně dána přednost před právem druhým. Je proto třeba na základě konkrétních okolností daného případu zvážit, zda posuzovaný výrok dosahuje takové intenzity, že zasahuje do práva na ochranu osobnosti dané osoby, či zda je dané situaci přiměřený.

2. Nelze přitom bez dalšího tvrdit, že každé zjednodušení či zkrácení musí nutně vést k zásahu do osobnostních práv dotčených osob. Významné však je, aby celkové vyznění podávané informace odpovídalo pravdě. To platí mimo jiné v případě kritiky pronášené politikem ve vztahu k druhému politikovi v rámci politické soutěže v případech veřejného zájmu.

3. Z práva na ochranu osobnosti samozřejmě nejsou vyloučeni ani politikové a ostatní veřejně činné, resp. veřejnosti známé osoby. Měřítka posouzení skutkových tvrzení a hodnotících soudů jsou však v jejich případě mnohem měkčí v porovnání s ostatními fyzickými osobami. Je to dáno skutečností, že osoba vstoupivší na veřejnou scénu musí počítat s tím, že jakožto osoba veřejně známá bude pod kontrolou veřejnosti, která se zajímá o její především profesní, avšak např. i soukromý život apod. a současně je hodnotí, zvláště jedná-li se o osobu, jejíž činnost se dotýká záležitostí, které lze chápat jako veřejné. Na tyto osoby jsou z tohoto pohledu kladeny náročnější požadavky a veřejnost je oprávněna být informována tak, aby měla podklady pro posouzení způsobilosti této osoby, a to jak např. z hlediska její odbornosti, ale též např. z hlediska jejích morálních předpokladů vykonávat činnosti dotýkající se veřejných zájmů apod. Prezentace těchto údajů a jejich případná kritika proto musí souviset s veřejnou činností, kterou daná osoba vykonává.

Má však za to, že i kritika, směřující ke změně určité politické konstelace mimo volby (např. odvolání z funkce místostarosty, když mandát člena zastupitelstva by byl zachován) se musí opírat o pravdivé údaje.

Tisková kampaň žalovaných č. 1 a 2, jak byla popsána shora pod body I - X této žaloby, se však opírá o nepravdivé nebo pravdu zkreslující údaje.

Žalobce nepopírá, že byt v Slezské ulici získal za cenu, která byla za 1 m² nižší, než cena stanovená při privatizaci bytů na Jarově. Není však pravdivé tvrzení, že „byt byl za hubičku“, (bod č. V shora), že „privatizace byla prapodivná, neprůhledná a nespravedlivá“ (bod č. V a VII), že jeho byt byl „podezřelevný“.

Ve skutečnosti byly pro privatizaci bytů opatřeny celkem tři znalecké posudky, a to znalkyně Hany Kaiprové (příloha č. 15), ing. Havlíčka (příloha č. 16) a znalecký posudek znaleckého ústavu Znalex (příloha 17), z nichž vyplývá, že cena bytu ve Slezské ulici byla určena na základě těchto posudků a odpovídá tržní ceně bytu.

Způsob privatizace byl i podroben kontrole magistrátu hl.m. Prahy, která skončila dne 23.9.2009 a neshledala závady (příloha č. 17)

Samo o sobě pravdivé tvrzení, že cena za 1m² byla nižší než u bytů jiných, nesmí být doprovázeno difamujícími soudy, naznačujícími, že šlo o jakési machinace s cenou, o zneužití postavení místostarosty apod., jak vyplývá ze shora uvedených zpráv.

Lze tu poukázat mj. na 30 Cdo 1851/1997, kde se uvádí:

Ustanovení § 11 a násl. obč. zák. neumožňuje odůvodnit konkrétní (byť pravdivé) tvrzení nepravdivými, pravdu zkreslujícími, difamujícími nebo dehonestujícími údaji.

Samotné petice občanů, směřující k přezkoumání privatizace nebo k odvolání žalobce z funkce místostarosty jsou výkonem práva a nemohou být a také nejsou žalobcem napadány. Napadána je kampaň, kterou byly tyto aktivity občanů vyvolány, která překračuje rámec přiměřené kritiky v rámci demokratického politického soupeření.

I zde se lze odvolat na právní názor Nejvyššího soudu vyslovený v rozhodnutí 30 Cdo 1872/2004:

Je zřejmé, že právem přípustná kritika předpokládá, že při ní nejsou překročeny meze věcné a konkrétní kritiky a dále, že je přiměřená co do obsahu i formy. Takto jsou míněny i použité výrazy, formulace, spojení apod., přičemž podstatné je, že tato kritika tak nevybočuje z mezí nutných k dosažení sledovaného a zároveň společensky uznávaného účelu. O věcnou kritiku jde tedy, jestliže vychází z pravdivých výchozích podkladů. Současně však z těchto výchozích podkladů takováto kritika musí logicky vyvozovat odpovídající, hodnotící úsudky - závěry. Nejsou-li tyto předpoklady pravdivé, případně je-li hodnotící úsudek difamující, nelze považovat kritiku za přípustnou. Pokud se týče konkrétnosti kritiky, pak požadavkem na konkrétní kritiku je to, že její potřebné výchozí podklady tvoří konkrétní uvedené skutečnosti. Kritika se tak musí vyvarovat toliko všeobecných soudů, které nejsou opřeny o potřebné konkrétní skutečnosti.

Důkaz: znalecké posudky – příloha 15- 17
zpráva o kontrole magistrátu – příloha 18

XII.

Problémem žalobce bylo, že znalecké posudky, které dává k dispozici soudu, obsahovaly citlivé údaje z hlediska zákona č. 101/2000 Sb. Proto se žalobce obrátil na sousedy s tím, zda souhlasí, aby znalecký posudek byl dán veřejně k dispozici.

Takový souhlas však nezískal.

Důkaz: stejnopis dopisu žalobce ze dne 26.1.2010 s podpisem nájemníků – příloha 19

XIII.

Soustavnou dehonestující kampaň proti sobě chápal žalobce velmi úkorně. Jeho manželka Šárka Lochmanová, vede obchod s kojeneckým zbožím na adrese Táboritská 24, Praha 3 - Žižkov, a po každém z článků, zpochybňujících privatizaci, musela čelit i dotazům, případně posměškům zákazníků, což těžce psychicky nese.

Také jeho nejstarší syn, Erik Lochman který pracuje na Úřadu MČ Praha 3 a dálkově studuje, byl vystaven dotazům spolupracovníků a spolužáků. V Úřadu MČ Praha 3 pracuje v Odboru dopravy na pracovišti výdeje parkovacích karet a je v trvalém kontaktu s veřejností. Při své práci byl mnohokrát konfrontován se situací, kdy čekající žadatelé na výdej parkovacích karet v souvislosti článku velmi hrubým způsobem uráželi žalobce.

Důsledkem uvedeného docházelo a dochází k napjatým rodinným vztahům, když manželka i syn vyčítali žalobci jeho veřejnou a politickou angažovanost, která takto rozvrací harmonii rodinných vztahů.

Sám žalobce se setkával s útoky na veřejných schůzích, s posměšky občanů na ulicích apod. a to velmi často za přítomnosti svých malých dětí.

Na druhou stranu však nájemníci domu jej podpořili otevřeným dopisem a řada občanů Praha 3 nenávistnou kampaň proti němu odsoudila, a to Peticí Stop nátlaku a vydírání, kde se podepsaní občané stavějí na podporu principů a pravidel privatizace bytového fondu.

Důkaz: výslechem manželky
výslechem syna
stejnopisem Otevřeného dopisu obyvatelů domu Slezská 70- příloha 20
Stejnopisem petice Stop nátlaku a vydírání – příloha 21

XIV.

Podle § 13 odst. 1,2 občanského zákoníku má fyzická osoba právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

Pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odstavce 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

Žalobce – v souladu s obsahem Petice Stop nátlaku a vydírání – má za to, že celá kampaň vůči němu fakticky směřuje i vůči ODS a jejím účelem není zlepšit postavení nájemníků, ale změnit mocenské poměry na radnici Prahy 3.

Vzhledem k tomu, že cítil potřebu chránit svou rodinu a konec konců i sebe před trvajícím útoky a vzhledem k tomu, že cítil i odpovědnost za politický subjekt, za nějž kandidoval, již dne 1.2.2010 dal předsedovi OR ODS kúvaze vhodnost svého setrvání na kandidátní listině.

Stejnou nabídku opakoval dne 27.4.2010 a v podzimních volbách již kandidovat nebude.

Tím utrpí i jeho výdělkové poměry, protože jako místostarosta poměrně velké městské části měl přiměřený plat ve výši přibližně 60 000 Kč hrubého, v současné době hledá uplatnění a poptává pracovní nabídky, žádná z nich však neobsahuje platové ohodnocení ve stejné výši.

Vedle újmy na pověsti a vážnosti utrpěl tedy i újmu pracovní a má za to, že požadavek na zadostiučinění je důvodný. Současně má za to, že zadostiučinění omluvou není dostačující. Je si vědom, že zadostiučinění v penězích má restituční, nikoli retribuční charakter, avšak přesto uvádí, že případnou částku přiznanou mu jako odškodnění poukáže Kojeneckému ústavu – Dětskému centru při Fakultní Thomayerově nemocnici, Sulická 120, Praha 4 – Krč, s nímž je důvěrně seznámen, neboť právě odtud adoptoval svou nejmladší dceru.

Důkaz: stejnopisem dopisů předsedovi OR ODS- příloha 22, 23

XV.

Vzhledem k tomu, co je shora uvedeno, navrhuje žalobce, aby Městský soud v Praze vydal tento

rozsudek:

1. Žalovaný č. 1 je povinen zaslat žalobci tento omluvný dopis, jehož kopii je povinen zaslat i zastupitelstvu Městské části Praha 3:

***Vážený pan
Zdeněk Lochman
Slezská 70
130 00 Praha 3***

Vážený pane Lochmane,

v našem časopise jsme dne 1.11.2009 uveřejnili rozhovor se zakládajícím členem občanského sdružení ŽIŽKOV (NEJEN) SOBĚ Ing. Válkem rozhovor, v němž mj. uvedl:

„První se proti asociálním a amorálním praktikám při privatizaci bytového fondu veřejně ozvali občané z ulice Pod Lipami na tzv. privatizačních pohovorech dne 16. září 2008 a na zasedání Zastupitelstva Městské části Praha

3 dne 18. září 2008, kde byl poprvé otevřen případ prapodivné privatizace bytu pana Zdeňka Lochmana, zástupce starosty odpovědného za privatizaci obecních bytů, v rekonstruovaném cihlovém secesním domu v lukrativní části Vinohrad za 11 800 Kč m², zatímco byty (původně podnikové, které obec získala bezúplatným převodem, tj. zadarmo) v panelových domech přes 30 let starých za 27 000 Kč m². Oprávněně proto byly občany kritizovány rozdíly v cenách těchto bytů a neprůhlednost a nespravedlnost privatizace.“

Dne 19.9.2008 jsme uveřejnili článek pod názvem Praha 3 prodala byt místostarostovi za hubičku, lidé z paneláků si připlatí.

Dne 22.1.2010 jsem uveřejnili článek pod titulkem „Lochman nebyl odvolán.“ V úvodu se uvádí: „Místostarosta pro privatizaci bytů, který sám podivně privatizoval již dva byty, nebyl na posledním zasedání zastupitelstva odvolán.“

Uvedená tvrzení, která budí dojem, že privatizace bytového fondu byla asociální, amorální a praktiky při prodeji bytu vám jako místostarostovi byly nečestné, jsou pouhou spekulací, která není podložena skutečnými fakty o stanovení ceny bytů ani o způsobu privatizace. Uvedené údaje jsou pro Vás difamující a poškozují Vás na občanské i pracovní cti a důstojnosti. Proto se Vám za tato tvrzení omlouváme.

Tento dopis současně zasiláme na vědomí zastupitelstvu Městské části Praha 3 a žádáme, aby byl přečten na nejbližší schůzi zastupitelstva a zveřejněn v Radničních novinách Prahy 3.

**Za Občanské sdružení Kauza3.cz
jednatel**

Na vědomí
Zastupitelstvo
Městské části Praha 3
Havlíčkovo nám.9
130 00 Praha 3

2. Žalovaný č. 2 je povinen zaslat žalobci tento omluvný dopis, jehož kopii je povinen zaslat i zastupitelstvu Městské části Praha 3:

Vážený pan
Zdeněk Lochman
Slezská 70
130 00 Praha 3

Vážený pane Lochmane,
člen našeho sdružení ing. Válek poskytl internetovému časopisu Kauza3.cz rozhovor, v němž mj. uvedl:

První se proti asociálním a amorálním praktikám při privatizaci bytového fondu veřejně ozvali občané z ulice Pod Lipami na tzv. privatizačních pohovorech dne 16. září 2008 a na zasedání Zastupitelstva Městské části Praha 3 dne 18. září 2008, kde byl poprvé otevřen případ prapodivné privatizace bytu pana Zdeňka Lochmana, zástupce starosty odpovědného za privatizaci obecních bytů, v rekonstruovaném cihlovém secesním domu v lukrativní části Vinohrad za 11 800 Kč m², zatímco byty (původně podnikové, které obec získala bezúplatným převodem, tj. zadarmo) v panelových domech přes 30 let starých

za 27 000 Kč m2. Oprávněně proto byly občany kritizovány rozdíly v cenách těchto bytů a neprůhlednost a nespravedlnost privatizace.“

Člen našeho sdružení Matěj Stropnický podepsal tiskové avízo Podmínky privatizace bytů v Praze 3 zůstávají neprůhledné. Ve zprávě se uvádí, že byty pod gescí Zdeňka Lochmana jsou vybírány neprůhledně a místostarosta je ve střetu zájmů.

Uvedená tvrzení, která budí dojem, že privatizace bytového fondu byla asociální, amorální a praktiky při prodeji bytu vám jako místostarostovi byly nečestné, jsou pouhou spekulací, která není podložena skutečnými fakty o stanovení ceny bytů ani o způsobu privatizace.

Uvedené údaje jsou pro Vás difamující a poškozují Vás na občanské i pracovní cti a důstojnosti. Proto se Vám za tato tvrzení omlouváme.

Tento dopis současně zasíláme na vědomí zastupitelstvu Městské části Praha 3 a žádáme, aby byl přečten na nejbližší schůzi zastupitelstva a zveřejněn v Radničních novinách Prahy 3.

**Za občanské sdružení
ŽIŽKOV (NEJEN) SOBĚ
jednatel**

**Na vědomí
Zastupitelstvo
Městské části Praha 3
Havlíčkovo nám.9
130 00 Praha 3**

3. Žalovaný č. 1 je povinen jako odškodnění za nemajetkovou újmu zaplatit částku 50 000 Kč na účet právního zástupce žalobce JUDr. Jiří Teryngela do tří dnů od právní moci rozsudku.

4. Žalovaný č. 2 je povinen jako odškodnění za nemajetkovou újmu zaplatit částku 50 000 Kč na účet právního zástupce žalobce JUDr. Jiří Teryngela do tří dnů od právní moci rozsudku.

5. Žalovaný č. 1 a žalovaný č. 2 jsou povinni každý zaplatit na nákladech soudního řízení částku 2000 Kč za soudní poplatek, částku 25 000 Kč + 20 % DPH, celkem 30 000 Kč + příslušný počet režijních paušálů, který bude určen dodatečně, na účet právního zástupce žalobce, JUDr. Jiřího Teryngela, do tří dnů od právní moci rozsudku.

V Praze dne 25.8.2010

Zdeňka Lochman
v zast. JUDr. Jiří Teryngel
advokát
Klimentce 2186/15
Praha 5 - Smíchov

